

[Justitsministeren.]

ændres, og det er det afgørende. Jeg har nok set den Artikel — og kan i og for sig ogsaa godt forstaa den —, som det ærede Medlem sigtede til, af Dr. Freudenthal til de unge Medicinere. Men som det er gaaet det ærede Medlem her, gaar det jo altid det ærede Medlem. Hun har ikke set det Svar, som Dr. Freudenthal fik fra de unge Medicinere. Det har jeg derimod, og derfor er jeg bedre underrettet end det ærede Medlem, som jeg henviser til ikke alene at læse Angrebene, hvad hun plejer at gøre, men ogsaa at læse Svarene paa Angrebene.

Det er min udførlige Begrundelse paa de tre Hovedpunkter. Jeg har saa kun tilbage et Par enkelte Bemærkninger.

Jeg kan ganske slutte mig til den ærede Ordfører for Venstre, naar hun udtalte sin Anerkendelse af den kommunistiske Gruppes Maadehold og af, at de havde strøget Seksualklinikkerne — det sidste hørte vi nu særlig begrundet af Partiets ærede Ordfører —, men jeg kan altsaa godt udtrykke min Paaskønnelse af deres Maadehold. Kommunisterne er ikke kommet længere paa dette Omraade, end at de har afskrevet saa og saa mange Dommeres og Professorers Mening, det er meget maadeholdent fra et kommunistisk Synspunkt, og det har ikke meget med Ruslands kommunistiske Lovgivning at gøre; om den skal jeg til sidst sige et Par Ord.

Man har saa været inde paa fra forskellige Sider, at det var en Ændring, som man enten misbilligede eller særlig bifaldt, at Straffen under særligt formildende Omstændigheder kunde bortfalde. Maa jeg dertil sige, at det er ikke nogen Realitetsændring af mit Forslag. Der findes nemlig saa mange almindelige Bestemmelser i den gældende Straffelov om, at Straffen under særdeles formildende Omstændigheder kan bortfalde, at det er givet, at det samme vilde være blevet Tilfældet, selv om det ikke udtrykkelig stod her; men da det nu staar i den gældende Straffelov, var man fra visse Sider i Udvalget bange for, at den Omstændighed, at det ikke stod i mit Forslag, skulde blive opfattet fra Domstolenes eller fra Fortolkningens Side saaledes, at Straf *ikke* kunde bortfalde efter mit Forslag, selv om der forelaa særlig formildende Omstændigheder, og saa svarede jeg, at det maatte naturligvis gerne staa der udtrykkelig, for det staar saa mange Steder. Det er blevet sagt — jeg erindrer ikke, om det var det ærede Medlem Hr. Hartel eller det ærede Medlem Hr. Pürschel eller det var dem begge, der sagde det —, at det var en væsentlig

Svækkelse af Forslaget. Nej, Forslaget er uforandret.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel var endelig imod Ændringsforslag Nr. 5, der jo stammer fra mig, og som gaar ud paa i visse Tilfælde at inddrage ogsaa Faderen til det kommende Barn, saaledes at han faar sit Medansvar. Paa Forhaand skulde man i og for sig tro, at man efter den Samfundsbetragtning, man har fra konservativ Side, først og fremmest fra dette Partis Side, vilde anerkende denne Grundbetragtning, men som ofte før har jeg været uheldig, naar jeg ventede Tilslutning fra konservativ Side, og det gør jo heller ikke noget, naar jeg har tilstrækkelig fra anden Side. Men jeg vil gerne begynde med den rent juridiske Indrømmelse til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, som jo er en stor Jurist, at jeg i og for sig mener og mente, at dette Forslag, Ændringsforslag Nr. 5, til naturlig Forudsætning maatte have en Udtalelse i det almindelige Børnelovskompleks, altsaa om Retsstillingen mellem Forældre og Børn, der jo er ved at blive vedtaget af Rigsdagen, men at jeg ikke kunde gennemføre dette, i hvert Fald ikke havde Held til at udforme en Bestemmelse, som vandt tilstrækkelig Tilslutning til, at jeg turde fremsætte den, og derfor maatte nøjes med det maaske noget mindre juridisk begrundede Forslag i Ændringsforslag Nr. 5.

Jeg tror, at jeg selv, selv om jeg ikke er i Besiddelse af det ærede Medlem Hr. Victor Pürschels omfattende Fantasi og dialektiske Evne i en Diskussion, vilde være i Stand til som Jurist, i hvert Fald hvis jeg gav mig af med Juristeri, at anføre en hel Del Petitesser, der kunde siges imod denne Bestemmelse, men det vilde ikke for mig være afgørende. Det afgørende er, at naar man straffer Kvinden for Svangerskabsafbrydelse, er der i de Tilfælde, hvor det er godtgjort, hvem der har besvangret hende, og hvor det godtgøres, at hun har henvendt sig til ham om Støtte af en eller anden Art, og han har undladt at yde hende en efter Forholdene rimelig Støtte, og denne Undladelse har været af afgørende Betydning for hendes Afbrydelse af Svangerskabet, ikke sund Sans i, at *han* skal gaa rundt som en fri Mand, medens *hun* skal straffes! Den Betragtning forstaaer Befolkningen, i hvert Fald forstaaer Kvinderne den. At det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel ikke forstaaer den, det maa jeg beklage. Men jeg vil nok se Det konservative Folkeparti af rent juridiske, tekniske Grunde stemme imod en saadan Bestemmelse.

Jeg takker det ærede Medlem Fru